

Pojkdrömmen som ska förverkligas, del 22

Text och foto: Börje Engwall

Efter min praktkurpa på en stegpall som vek sig under min kroppstyngd (78kg), så blev inte mycket sig likt denna underliga sommar.

Pandemin hade ju redan lagt sordin på mycket redan i april. Vårt Årsmöte och tillika 50-årsjubileum i Healeyklubben bland annat. Även Årsmötet i min andra bilklubb ställdes in (som skulle hållits på samma ställe helgen innan).

Gipset skulle jag behålla i fem veckor på grund av det allvarliga brottet (*är det verkligen straffbart att ramla från en pall? Reds anm.*), men sedan skulle jag vara igång – trodde jag ...

Nu blev det ju inte riktigt så. När gipset togs av den tredje juni, blev jag informerad om att endast fem procent av min typ av skada klarade sig undan metallplattor och skruvar. Jag var en av de lyckliga få som slapp, tack vare en duktig läkare.

Jag fick inte köra manuellt växlad bil förrän första juli. Vilket pjåsk tänkte jag, tills jag envis som jag är skulle köra manuellt på Midsommar. Jäklar vad det gjorde ont att växla. Hustrun Eva tittade bara på mig med kommentaren "Går bra va ...". Började förstå varför jag blivit sjukskriven till och med augusti (till att börja med). Min arm hade ju helt förtvinat, och ont hade jag.

Blev ingenting gjort på varken hus eller bil hela denna sommar. Först i september kunde jag göra lite pyssel, då jag byggde en lådbil åt barnbarnen (se artikel på nästa sida!) Eva såg min lycka, och undrade om det var barnbarnen eller jag som hade roligast med den ...

Nåväl, tolfte oktober började jag jobba deltid som mjukstart. Hade väl aldrig i min vildaste fantasi kunnat gissa på det.

Från september och framåt började jag också orka småpyssla med Healeyn igen. Jätteroligt!

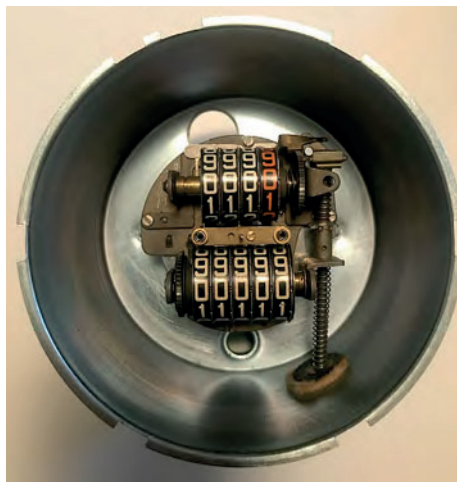
Varvade lite spacklande på främre shrouden med pyssel och rengöring av instrumenten. Så småningom orkade jag hålla i lacksprutan, och fick på lite epoxigrund på framskärmar och shroud. Just nu är jag i spackeltagen på skärmarna, och målsättningen är att shrouden och skärmarna fram ska monteras innan nya året inträder.

När det gäller instrumenten, så har jag sökt efter en mätartavla eller hel hastighetsmätare i km/h till bilen. I och med. att den är en USA-speciad bil, så är hastighetsmätaren i miles. Vet inte hur "griniga" de är på registreringsbesiktningen framöver?

Nu fick jag aldrig något napp på en km/h mätare, trots förfrågan till Healeyfolk även i Ka-

nada (de har km/h). Efter rengöring av urtavlan, satte jag dit små röda prickar vid 30,50,70,90, och 110km/h, se vinjettbilden. Vi får se om de köper det. GPS-hastighetsmätare är tydligen inte ok.

Instrumenten var inte riktigt fräscha. Urtavlorna skulle behöva snyggas till. Men med rengjorda glas och nya kromsargar, ser de åtminstone bättre ut än innan.

Lådbilsbygge som terapi.

Att bygga en "lådbil" till barnbarnen kan ju vara ren terapi i dessa tider. Jag ville bygga något stabilt med riktiga luftfyllda hjul, och även med någon enkel form av broms på bakhjulen, då vi har en helt okey backe på gatan.

En 3,6 m lång väggregel 45x195mm inhandlades. Den räckta bra till huvudram och, lite tillsnitsad i formen, även till framaxel. Lite spillvirke i form av 36x45mm fick bli två tvärsålar under själva huvudramen som består av tre delar. Lite sättlim och skruv så satt det ihop!

Ryggstöd av regler i rätt vinkel för ryggstödet lutning. Avslutade dessa regler med ett hål för en rundstav på 45x45mm som handtag för passagerare. Sits av vattentätlig formplyfa, klädd med gummimatta med ruttmönster, samma för ståplattan för passageraren.

Vagnsbult som led för styrningen. Brickor mellan huvudram och framaxeln, och sedan lite vattentätligt Litiumfett. Muttern dras så inget glapp finns, sedan slår man som säkerhet ett kryss med huggmejseln i de mm av vagnsbulten som sticker ut ur muttern.

Det är ju trots allt barnbarnen som ska åka på den. Hängslan och svängrem, som det heter...

Hjul från Tellus här i Stockholm. Finns också på Biltema och Jula. Hjulen är luftfyllda för tystare och mjukare gång.

Ögleskruv och tågvirke till styrlinan från båtaffär, en rätt grov tross så den inte skär in i händerna.

Bromsen blev en enkel variant. Barnen är ju vana att åka kickbike, och då bromsar man genom att trycka ned bakre stänkskärmen. Borrade hål genom ryggstödet regler, och trädde ett rör igenom. Ett par kraftiga brickor punktades fast som stopp i sidled. Ett grovt 3" avgasrör klövs till bromsklossar, och fästes upp i röret.

Sedan ett bromshandtag av ett 22 mm rör som svetsades fast i det hela och ett cykelhandtag längst ut. Den medåkande trampar bara på bromsklossarna om det går för fort. Limmade in lite räfflat gummi inuti klossarna.

Nu var det bara färgen kvar. Röd skrek barnbarnen, som morfar och mormors sportbilar! Men lite svart smög jag in som extra touch ...

Själva pottorna på de stora instrumenten var rostiga i ytterkant mot glaset. Slipade rent och polerade på stålborsten i bänkmaskinen till acceptabel finish. Sedan blev det ny zink på dem. Köpte nya gummitätningar mellan glas och hus, och mellan hus och instrumentbräda. I framtiden får jag nog skicka iväg instrumenten till Nisonger i New York eller motsvarande.

Ja, så mycket mer har jag inte att rapportera om denna gång. Men nu är jag äntligen igång igen. Bara hoppas på att man lyckas hålla sig frisk och kry nu när pandemin verkar ta omtag. Vad är då bättre än att isolera sig i garaget? Sämre karantän finns ju ... Och på köpet har man ju roligt!

Nu får vi bara hoppas att han den där trumpnen inte isolerar sig i eller husockuperar det där berömda vita huset alla vill få bo i, utan snällt accepterar sitt nederlag och flyttar ut.

När detta skrivs har Biden just hållit sitt segertal, något man kanske ska hålla själv när Healeyn är klar ...

Och så var det lådbilen. Nedan till vänster i färdigt skick (framför en annan lådbil?).

Nedan till höger ett mer avancerat bygge, men säkerligen för tung för att trampa.

Måntro den har motor?

